

ה"ת 50082/07 - מישל יעקובי נגד מדינת ישראל

בית משפט השלום בראשון לציון

ה"ת 17-07-50082 מדינת ישראל נ' יעקובי
תיק חיזוני: מס' תיק חיזוני

בפני כבוד השופט איל כהן
מבקש מישל יעקובי
נגד מדינת ישראל
משיבה

החלטה

בפני בקשה להשבת תפוס שנטפס ע"י המשhiba. המדבר בנכס בחולון, הידוע כגוש 0717, חלקה 7 (- להלן: "הנכס").

לטענת המבקש, הנכס נמצא בבעלות חברה, אשר הוא מחזיק בו - 33% ממניותיה, בעוד גב' אורית יעקובי ומיר סולימנוו מחזיקים בהתאם ב- 33% ו- 34% מן המניות. המבקש ציין בבקשתו, בין היתר, כי המדבר בנכס שנרכש בסך 11.2 מיליון ₪, על מנת להרסו ולבנות תחתיו בניין בן שש קומות. נטען כי לצורך הרכישה שלם המבקש סך 315,000 ₪ ועוד אחרים שילמו סכומים גדולים יותר, כמו גם ניטלה הלוואה מבנק הפועלים, בסך 5.1 מיליון ₪.

עם תחילתה של חקירה גלויה בה נחשד המבקש, הוטלו הגבלות שונות על רכשו, לרבות על חלקו בנכס. משכך, נגרמו למבקש נזקים שונים. עיקרם של אלה נבע מכך כי לא ניתן היה להמשיך בתכנון וביצוע המטרות לשمان נרכש הנכס, כמו גם לא ניתן היה לפזר את החוב מושא הלוואה שנלקחה. בהתאם עותר מר סולימנוו לפירוק השותפות. המבקש גורס כי לא נעשו ע"י המשhiba פעולות לשם רוחה על חיות החברה וכי יש להורות על ביטול צווי התפיסה הנוגעים בנכס ובחשבון הבנק של החברה, כפוף להפקדת סך 315,000 ₪ בחשבון האפוטרופוס.

המשhiba, מנגד, מתנגדת לאמור בבקשתו, בציינה בין היתר כי המבקש מצויע ערבות הגשת אישום, בפרשנה בה הוא מהווע חדש מרכז וכי אין כל הצדקה בעט זה להיעתר למבקר, באשר הסך בו רכש המבקש את חלקו בנכס אינו רלבנטי לענייננו.

לאחר ששמעתי בקשה את טיעוני הצדדים ועינתי בחומר הנדרש, מצאת כי דין הבקשה להידחות.

ראשית אצין, כי נגד המבקש ורعيתו (להלן: "בני הזוג") נוהלה חקירה סמויה ע"י יacob&L' ורשות המיסים, בגין חד עמוד 1

לביצוע עבירות שונות ולרבות קבלת דבר מרמה בנסיבות חמירות, הלבנת הון ועוד. בני הזוג ואחרים חשודים בכך כי עסקו במתן הלואות ונכון שיקים, תוך ביצוע עבירות, שנוצעו בין היתר להסota את מהותם עיסוקם. במתמית רבה אצ"נ כי מדובר בחקירה מורכבת ומסועפת, בה נחקרו 24 חשודים וכ- 220 מעורבים נוספים. מכלל המעורבים נטאפס רכוש בשווי רב, ממנו عشرות מיליון ל"י מבני הזוג בלבד. מדובר בתפישת נכס נדל"ן, רכבים, מזומנים, חשבונות ועוד.

ביום 20.12.17 ניתן תוקף של החלטה להסכמה הצדדים, מכוחה הוארך מועד החזקת כל התפוסים למשך 180 ימים נוספים. לא הוגשה בקשה מתעם המשיבה להערכת תוקף התפוסים, עם זאת מעשית, לאור טיעוני הצדדים, אראה בהתנגדות המשיבה לבקשת המבקש בבקשתה להערכת תוקף החזקת התפוסים בהתאם למפורט להלן.

זאת ועוד. עוד בעבר הוגשה בקשה בעניינו של הנכס, במסגרת ה"ת 17-12-18038. באותה בקשה עתרו החברה ומרא סולימנוב לשחרור הנכס. לאחר דיונים שהתקיימו, באו הצדדים להילך ליד הסכמה, בהתאם להמלצתו, אשר ביום 28.1.18 קיבלת תוקף של החלטה. עיקרה של אותה החלטה הוא, כי צו המנעה המקורי בוטל ותחתיו נרשמה הערה מכוח סע' 130 לחוק המקרקעין, כמפורט שם. עניינה של אותה החלטה אינו נוגע לבקשת ממשרין ועם זאת רואיה היא לצוין, למצער במובן זה שהסוגיה בכללותה כבר נבחנה בעבר ע"י בית משפט זה. הנחותיו היא כי דבר קיומה של אותה החלטה לא נעלם מעניין המבקש גם בעת בו ניתנה או בסמוך לה.

בהקשר אחר- בהחלטתי מיום 8.8.17, דחיתי את בקשות בני הזוג, בין היתר, לשחרור חשבונות בנק. עוד באותה החלטה ציינתי כי קיימת עילה שבדין הן לתקיפת הרכוש והן להחזקתו ע"י המשיבה. בני הזוג עררו על אותה החלטה (ה"ת 17-09-2464 מ"ץ מרכז, **יעקובי נ' מדינת ישראל**, כב' השופט קובו). ביום 30.10.17 נמחק הערר, לאור הסכמה הצדדים לפעול לצמצום הפגיעה הכלכלית בני הזוג.

ביום 29.4.18 הודיעה הפרקליטות כי בכוונתה להגיש כתב אישום, בכפוף לשימוש, נגד בני הזוג ואחרים. מכתבי ידוע נשלחו לחשודים.

"גלאי" נוסף של הפרשה בה לפתחי, במסגרת ה"ת 17-07-50065, שם דחיתי ביום 18.10.18 את בקשה רשות המבוקש וחברה שבבעלותה (להלן: "בקשת הרעה"), לשחרור תפוסים ולקבלת המחאות או למצער צילומי המוחאות. במהלך הדיון שהתקיים בפני בקשה הרעה, ציין נציג המשיבה כי שימושים עתידיים להתקאים במהלך חודש זה- קרי, יוני 2018. קבעתי כי בהינתן השימושים הצפויים, תוקף החזקת התפוסים מוארך עד ליום 10.9.18.

בשול' החלטתי בבקשת הרעה, מצאתי לציין את שאינו שלו לעניינו זה: מסיבות השמרות עימם, בחרו בני הזוג להגיש את בקשה הרעה הנ"ל ובקשה זו, במועדים שונים וע"י מייצגים שונים. כך נעשה הדבר על אף של밋יב ידיעתי בני הזוג לא פועלו באופן דומה בבקשתיהם הקודמות ועל אף הזיקה הבורורה בין שתי הבקשות, למצער בשים לב לחומר הראיות המשותף.

בדיון שהתקיים בפני הילך זה, אישר נציג המבקש כי חומרם חסויים שהוצגו בפני במסגרת בקשה הרעה לרלבנטים

לביקשו זו של המבוקש.

עינתי בכלל החומר הגלוי והחסוי שהוצע לעוני, במסגרת בוחנת בקשה הרעיה. כפי שציינתי לא אחת באותם הליכים קודמים, אני שב וקובע כי תפיסת הרכוש בדיון נעשתה על יסוד תשתיית ראייתית מספקת לחובת בני הזוג, כנלמד מעין ב- במ/1 - במ/5 מושא החלטה בעניין הרעיה. החלטת הפרקליטות בדבר הגשת כתב אישום בכפוף לשימוש בעניינים של מישל והמבקשות מתישבת עם האמור, ככל שהדבר נוגע למסכת הראייתית ועוצמתה.

הchied נגד המבוקש לפיו ביצע את העבירות המียวחות לו- כבד. על רקע כל האמור לעיל, לא מצאתי כל טעם והצדקה לקבלת הבקשה, קל וחומר בעת הזע, בה שימושים בעניינים של הנוגעים בדבר עתידיים להתקיים.

משכך, הבקשה נדחתה.

חוורן חסוי יוחזר למשיבה ע"י המזכירות באמצעות מעטפה סגורה

ניתנה היום, ד' תמוז תשע"ח, 17 יוני 2018, בהעדר הצדדים.